

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji 26. februarja.

Jutri prične se generalna debata budgetna. Približal se je državni zbor onemu oddelku delovanja svojega, v katerem zlože somisleči poslanci svoje moči v složno delovanje. Debata je to, v kateri je strankam in posamnikom prilika, da objasne ostro svoje zahteve, svoje trjatve, ponove vladi z odločnimi besedami težnje svojih volilcev. Da ni mogoče prodreti z glavo skozi zid, to vemo; isto tako pak vemo, da tudi glasovi poslancev manjših narodov niso po vsem glasovi vpijočih v puščavi in to vzlasti ne v sedanji konstelaciji notranje politike avstrijske. Svote, ki se zahtevajo v prometu državnem so velikanske, res, velikanski tudi stroški. Tako nahajamo n. pr. v 675. prilogi stenogr. zapisnika državnega zbora v IX. oddelku (ministerstvo naučno) titul 15. srednje šole zapisano skupno potrebščino za leto 1889. 5,197,935 gld. t. j. 164.770 gld. več, ko lansko leto. Uprav ministru naučnemu stavilo se je v odseku

budgetnem, kakor tudi drugim potom, mnogo vprašanj, mnogo prošenj. Naši gg. poslanci potegnili so se za šole slovenske. Naučni minister obljubil je da ustreže, kolikor moč opravičenim zahtevam. Minister sam pravi, da napredujo dijaki gimnazije Ljubljanske, kjer se poučujejo vsaj v nižji gimnaziji vsi predmeti, izvzemši grščino in nemščino, v slovensčini, jako dobro in je rezultat jako radosten.

Ne zdi se pa ministru primerno, da bi uveli drugje ta zistem — to je po ostalih srednjih šolah slovenskih pokrajin. Drugim našim bratom se torej odreka še ta dobrotna drobtinica.

Na gimnaziji Ljubljanski je okolo 912 učencev in minister sam pravi, da je to nenavadno veliko število. Obľubuje nam drugo nižjo gimnazijo, katera se pač že otvori prihodujo šolsko leto.

Omenilo bi se lahko še o marsičem drugem kaj, a za sedaj naj to zadostuje.

Govorniki za generalno debato so že upisani.

Iz desnice govorili bodo štirje. Poslanec Jaworski, voditelj kluba poljskega, govoril bode v imenu Poljakov; poslanec dr. Ebenhoch v imenu kluba Lichtensteinovega; poslanec dr. Zaczek v imenu Čehov in poslanec prof. Šuklje v imenu kluba Hobenwartovega.

Generalna debata skonča se v soboto in potem prestane zborovanje do četrтка. Na vrsto torej pred četrtkom ne pride tako zvani „fond dispozicijski“, ki je prouzročil lansko leto nepriliko.

Drugi četrtek, ko se prične zopet zborovanje, se pak ne bode nadaljeval budget, temveč postava o blagajnicah za rudarje.

Drugi govor poslanca g. M. Vošnjaka v seji dne 19. februarja 1889.

Pričeti mi je govor s fakičnim popravkom. Namenjen je ta opazki nekega predgovornika, ki je rekel, da se jaz potezam zaradi tega tako za posojilnice po načelu Schultze-Delitzschevem urejene, ker sem vodja taki posojilnici. Najprej konstatujem, da nesem vodja takej zadrugi, pač pak član prvomestništva.

Potem se je trdilo o meni, da sem v načelu protivnik blagajnicam Raiffeisenskim. Jaz pravim, da to ni istina in, da tudi moj govor ni imel tega smisla. V dokaz navedem istinitost, da sem že leta

1882. zložil pravila normalna po načelu Raiffeisenovim — uvel sem deleže po 1 gld., — da sem dal ista pravila tiskati in sicer v jeziku slovenskem in da se je osnovalo po istih pravilih nekaj posojilnic. Navajam samo dve: jedna je v Rogateci, druga pa v Pišecah. Ti posojilnici urejeni sta strogo po tem načelu, z deleži po 1 gld. in z neomejenim poroštvom.

Ali jaz sem se uprav prepričal, da te blagajnice ne prospešujo posebno.

Delokrog je tem blagajnicam preozek in v porabo jim je zaradi tega premalo denarjev, ter se dogodi, da morajo podpirati večje blagajnice te male. Da sem v principu proti blagajnicam, namenjenim prav majhnim okrajem, to je res. Ali to ne zbog tega, ker jim je ime „Raiffeisen“, temveč zaradi tega, ker vem, kako težavne so zlasti v deželah južnih razmere — rekel sem razločno, da ne govorim o razmerah v Nižji-Avstriji.

Razmere so take, da se stvar uredi le, če se dobo moči inteligentne, ki se združijo in lote osnove in opravljanja posojilnic, ker se ljudstvo tega dandanes ne poprime.

Kot posebnost pak navajajo zagovorniki načela posojilnic Raiffeisenskih vedno to, da ono varuje vodstvu društvenemu popolno znanje razmer materijalnih onih, ki žele posojila, katero potem more presoditi, če porabi dotični ud zadruga posojili res v namen, ki ga je prej navel, to se pravi, da je namen gospodarstvena potreba.

Gospoda! Povem Vam, da mi ta posebnost nikakor ne imponuje. Posojilnica Celjska je mej največjimi v južni Avstriji, imajoča dandanes več ko 1800 udov in skloplja 4 okraje sodnijske. Vodstvu te blagajnice znani pa so udje isto tako dobro, kakor če bi bivali vsi v jedni županiji. Kako to mogoče?

Uveli smo tako zvane pole vprašalne. V teh je popisana popolnoma nacionalna dotičnega prosilca posojila in njegovih porokov. Drugo vprašanje je, čemu treba družabniku posojila, potem, v kakih obrokah ga hoče povrniti. Pola s temi vprašanji izroči se možu zaupnemu dotične županije. Kdo je zaupen mož, ve le vodstvo zadruga; zaradi tega podaje on popolna pojasnila o gospodarskih razmerah dotičnega, isto tako porokov in o tem, če treba do-

LISTEK

Pretepin.

(Ruski spisal J. S. Turgenjev, preložil Iv. Gornik.)

I.

(Dalje.)

Nenila Makarjevna stopila je k hčeri, lahko privzdignila ji glavo in ljubeznivo pogledala ji v oči. „Ali mi boš povedala, kadar se boš zaljubila?“ vprašala je.

Maša poljubila je z nasmehom roko materino in nekolikrat prikimala z glavo.

— Pazi torej, opomnila je Nenila Makarjeva, pogladila jo po lici in šla za možem. Maša naslonila se je na stol, povescila glavo na prsi, prekrižala prste in dolgo gledala skozi okno stisnivši oči . . . lahna rudečica oblila je sveži njeni lici. Z vzdihom vzravnala se je, hotela je šivati, udela je iglo, oprla obraz ob roko in, lahko grizoč konce nohtov, zamislila se . . . potem pogledala je na svoji pleči, na svojo stegneno roko, ustala, stopila k zrkalu, nasmehnila se, pokrila klobuk in odšla na vrt . . .

Isti večer ob osmih začeli so se shajati gostje. Gospa Perekatova vsprejemala je jako ljubeznivo in „zanimala“ gospe, Mašenka — devojke. Sergěj Sergějič govoril je s pomeščiki o gospodarstvu in ob jednom pogledaval svojo ženo. Začeli so se pojavljati mladi gizdalini, nalašč prihajaje pozneje, častniki; konečno prišel je sam gospod polkovnik v spremstvu svojega pobočnika, Kisterja in Lučkova. Predstavil ja je gospodinji. Lučkov priklonil se ji je molče, Kister zamrmral je običajni: „čast mi je“ . . . Gosp. Perekatov pristopil je k polkovniku; krepko stisnil mu roko in s čustvom pogledal mu v oči. Začel se je ples. Kister poprosil je Mašenko. Ob istem času procvital je še écausez.

— Povejte mi ljubeznivo, rekla mu je Maša, ko sta dvajsetkrat prispela do konca dvorane in stala konečno mej prvimi pari: — čemu vaš prijatelj ne pleše?

— Kak prijatelj?

Maša pokazala je s koncem pahljače Lučkova.

— On nikedar ne pleše, odgovoril je Kister.

— Čemu pa je prišel?

Kister bil je nekoliko v zadregi. „Hotel se je zabavati . . .“

Mašenka ga je prekinila. Zdi se mi, da ste vi pred nedavnim časom premeščeni v naš polk.“

— V vaš polk, opomnil je z nasmehom Kister: — ne, ni dolgo.

— Ali vam ni tu dolg čas?

— Oprostite . . . Našel sem tu tako prijetno družbo . . . in priroda! . . . Kister jel je opisovati prirodu. Maša poslušala ga je ne privzdignivši glave. Avděj Ivanovič stal je v kotu in ravnodušno motril plesalce.

— Koliko let ima gosp. Lučkov? vprašala je najedenkrat.

— Let . . . let petintrideset, mislim, odgovoril je Kister.

— Pravijo, da je nevaren človek . . . srdit, pristavila je bitro Maša.

— Malo razdražljiv je . . . no, sicer je pa jako dober človek.

— Pravijo, da se ga vsi bojé?

Kister se je zasmel.

— In vi?

— Midva sva prijatelja.

— Res?

tični prosilec denar res v namen, ki ga je povedal. Može zaupni to največ tudi vedo, ker so v dotiki s prosilcem v dotični županiji. Dogodilo se je pri posojilnici Celjski, in pri takem ravnanju bil sem večkrat sam navzoč, da so družabniki prosili posojila, n. pr. za kup njive, ali živine itd.; pola, v tem smislu opisana, poslala se je dotičnemu možu zaupnemu, kateri je odgovoril: „To ni res, mož ni kupil te njive in je tudi ne namerava kupiti; živine ne treba, ker sploh nema prostora v svojem hlevu itd.“

S tem hočem le dokazati, da nikakor treba, iz teh povodov omejeati delokroga posojilnic na prav majhen kraj.

Gospod poslanec Wrabetz je rekel, da se ne sme kmetov tako varovati. Gospoda moja! Kmeta je treba, kolikor ga jaz poznam, nekako oskrbovati v oziru gospodarskem, vsaj v krajih nekaterih. Priča sem bil, ko so prosili ljudje posojila 100 gld., a dalo se jim je le 50 gld. Pozneje dovedeli smo se, da so si ljudje i s to manjšo vsoto opomogli. Če bi se jim bilo več dalo, ne bili bi z denarji tako varčni in imeli bi večji dolg na glavi, dočim bi se ne bilo več doseglo, ko se je s posojilom manjšim.

Da bi se združili gospodje in osnovali posojilnice v svoj lastni dobiček, zgodi se pač jako redkokrat. Sicer bi pa moral pač vsak ud visoke zbornice drugega toliko spoštovati, da bi o njem kaj takega ne mislil.

Proti predlogu gospoda poslanca Verganija, ki se uprav obravnava, da se dovoli zaup 300.000 gl. in ušteje v promet državni, kot dotacija posojilnicam Raiffeisenskim v upokojitev osobnega zaupa, ne upiral bi se jaz, če bi se predlog ne oziral jedino le na posojilnice Raiffeisenske. Naglašati moram namreč, kakor že v prvem svojem govoru, prepričanje svoje, da neso le posojilnice Raiffeisenske koristne. Mi zedinjamo, n. pr. v krajih južnih snujoč posojilnice večkrat oba zistema.

Tako imamo nekoliko posojilnice Raiffeisenske, v tem smislu namreč, da imamo pri jednej in istej blagajnici deleže majhne po 1 gld. in deleže po 100 gld. Namen nam je namreč, da je prosilec posojila prej družabnik; če je pa beden, ne more seveda plačati visokih deležev.

Kar se tiče poroštva, imamo v deželah južnih, tako na Štajerskem večinoma blagajnice z neomejenim poroštvom. Na južnem Štajerskem poznam le jedno posojilnico z omejenim poroštvom, in sicer posojilnico Mariborsko. Proti odobrenju predloga gosp. Verganija jaz torej nesem in upam, da ne bode odsek, če se takemu odda, določil, da se izločno le posojilnice Raiffeisenske blagoslove z dotacijo, temveč sploh posojilnice po deželi, kakor tudi društva malih obrtnikov.

Kar se tiče oddaje tega predloga nasvetujem to:

I. Prvi del naj se odda odseku hranilničnemu,

II. drugi del pa odseku budgetnemu. (Dobro!)

Kakor sem bil že poročal vsprejela sta se predloga g. poslanca Vošnjaka.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 28. februarja.

Ker nemški konservativci vedno energičneje agitujejo za **versko šolo**, priporoča „Reforma“

Vi, vi, vi, kričali so jima z vseh strani. Vzdrhtela sta in se spustila zopet drug ob drugem čez vso dvorano.

— No, pozdravljam te, rekel je Kister Lučkovo stopivši po plesu k njemu: — domača hči razprašavala me je o tebi.

— Vender ne? dejal je prezirljivo Lučkov.

— Srečni človek! Vedi ona je jako lepa; le poglej!

— In katera je?

Kister pokazal mu je Mašo.

— A! ni grda!

In Lučkov je zazeval.

— Mrzli človek! vskliknil je Kister in odhitel poprosit druge devojke za ples.

Avdēju Ivanoviču je jako ugajala vest, katoro mu je prinesel Kister, dasi je zazeval in celo glasno zazeval. Vzbujaati radovednost — silno je ugajalo njegovemu samoljubju; ljubav je preziral — z besedami, . . . a v notranjosti čutil je sam, da je težko in trudno ne ljubiti sebe. Težko in trudno je ne ljubiti sebe, a jako lahko in prosto delati se ravnodušnega, molčečega ponosneža. Avdėj Ivanovič bil

poljskemu klubu, da se odločno izreče, da Poljaki neso za Lichtensteinov predlog, kakor i za Lienbacherjevega ne. Če se izreko Poljaki proti temu predlogoma, potem pač ni upanja, da bi bil kateri vsprejet.

Debata o § 25. se v zbornici **ogerske** mirnejši vrši, nego se je pričakovalo. Sploh se je mislilo, da se bodo ponavljali podobni skandali, kakor so se pri § 14. Opozicija je morda prišla do prepričanja, da z divjim kričanjem ne bode strmoglavila vlade. Opozicija pa vender sme s ponosom zret na debato o vojnem zakonu. Svojega glavnega namena sicer ni dosegla, a moralni uspeh je pa le na njeni strani. § 14. premenil se je po njeni želji in pri § 25. obeta vlada, da se bode v bodoče bolj ozirala na madjarščino.

Vnanje države.

Kakor se piše „Novemu Vremenu“ z Dunaja, je kralj **srbski** vedno bolj otožen in obupan. Na vse je nevoljen. Najbolj ga pa tare, da princ naslednik, ki je jedino njegovo upanje, vedno hira. Če kraljevič umrje, bode z njim izumrla kraljeva rodovina Obrenovičev. krono dobili bodo največji nasprotniki Milanovi. — Radikalci se že pripravljajo za bodoče volitve. Dne 3. marca imeli bodo velik shod, da se posvetujejo zastran priprav za volilno agitacijo. Po vsej deželi bodo osnovali agitacijske odbore, ki bodo v zvezi z glavnim odborom v Belemgradu.

Poslednje dni se je po nekaterih listih širila vest, da je avstroogerska vlada privolila, da bi **Bolgarija** imela svojega diplomatskega zastopnika na Dunaji. Kakor je pa „Pol. Corr.“ izvedela, je to izmišljeno. Že za kneza Aleksandra je bila res Bolgarija izrazila take željo, a so na Dunaji odgovorili, da bi v to privoliti ne mogli, ker je Bolgarija le del turške države. Te misli so tudi še sedaj na Dunaji.

Tudi v **Rusiji** bodo imeli puške repetirke in sicer Cumingove magasinske puške. Sprva jih bodo uveli za poskušnjo pri nekaterih oddelkih in če bodo dobre, uvedli jih bodo pri vsej vojski. Šef generalnega štaba v Varšavi Naglovski se je jako ugodno izrekel o Cumingovi puški.

V zbornici **francoski** predlagal je Laffon, da se prepove, da bi kdo kandidoval v dveh volilnih okrajih in da noben poslanec ne sme kandidovati, dokler ne odloži mandata svojega. Ta predlog naperjen je proti Boulangerju. Monarhisti so zahtevali nujnost za ta predlog, ker je treba da se hitro reši, ker to vprašanje krati občno glasovno pravico, ne sme dolgo ostati nerešeno. Vlada je proti nujnosti in tudi monarhisti ne premislijo in se zadovoljijo s tem, da se predlog izroči posebnemu odseku.

Če tudi še Parnellova pravda ni končana, je vender toliko že gotovo, da irskemu vodji ne bode škodovala, toliko, kakor so sprva trdili nekateri **angleški** listi. Pisma, katere so bile objavile „Times“, bila so ponarejena. Pignot, ki je pisma ponaredil se je sam mnogokrat zagovoril, ko ga je pestil Parnellov zastopnik. S tem je pa tudi pričevanje družih prič zgubilo precej veljave. Sodi se, da so tudi druge priče lagale, pa so bile bolj premetene, da se pred sodiščem neso nič zagovorile.

Dopisi.

Iz Novega Mesta 26. februarja. [Izv. dop.] Dne 2. svečana t. l. odpovedano Vodnikovo svečanost praznovali smo 23. t. m. Priredili sta jo svojim društvenikom naša „Narodna čitalnica“ in pa „Dolenjsko pevsko društvo“. Gospoda, ki temeljito poznajo mnogoletno kroniko tukajšnjih veselice, zatrjevali so, da letošnja Vodnikova svečanost daleč nadkriljuje vse prejšnje vrstnice. Ves program vršil se je izredno točno. Osobito ugajala je izborna igra na klavirji („vertira operi paragraf 3“, osmoročno

je sam na sebi grd in ne mlad; a zato okoriščal se je strašne slave in vsled tega imel je pravico biti ponosen. Privadil se je grenkim in brezglasnim nasladam samoljubnega samotarjenja; ni prvokrat obračal na se zanimanja žensk. Nekatero so se celo trudile, da se mu približajo, a on jih je odbil s silno trdovratnostjo. Vedel je, da njegovemu obrazu ne pristaja nežnost (o sestankih, izpovedih bil je sprva negotov in slab, potem pa od dosade surov do nizkosti, do razžalitve). Pomnil je, dve — tri ženske, s katerimi se je nekedaj poznal, katere pa so ohladele napram njemu takoj po prvih trenutkih pobliznjega znanstva in se same kar najhitreje oddaljile od njega . . . in radi tega odločil se je konečno ostati uganka in prezirati ono, kar mu je usoda odkazala . . . Drugega preziranja, kakor se kaže, ljudje v obče ne poznajo. Vsak odkriti, neprostopoljni, to je dobri pojav strasti ni ugajal Lučkovu, on moral se je vedno zadrževati, tudi kadar se je izlil. Jedinemu Kisterju ni bilo odurno, kadar se je Lučkov hotel. Oči dobrega Nemca bliščale so se v blagi radosti sočutja, in pretepin sedel je pred njim povsesivši glavo, kakor volk . . . (Dalje prib.)

in „Prometheus“ (čveteroročno). Vrle gospice igralke in gospod igravec bili so burno pohvaljeni. Kvartet „Rožica“ bil je toli po volji, da se je moral ponavljati. Največje priznanje pa je našel naš ženski zbor, ki je pel Abtovo „Čuj zvonov spev“ mej spremljevanjem orkestra. Čarobnim zvonkom prihajajočim iz prsi naših krasnih pevk, sledilo je burno ploskanje in živahni dobroklici. Cel zbor se je ponavljal. Za tem sledeči sijajni ples bil je toli živahen, da se je samo 1 četvorke udeležilo 28 parov. Tacih uspehov želimo našim narodnim društvom tudi v bodoče.

Iz Kamnika 26. februarja. (Veselica pevskega društva „Lira“.) V društvenem in narodnem življenju Kamniškem zavzema poleg čitalnice brezdvomno prvo mesto pevsko društvo „Lira“. Pri vsaki narodni slavnosti in veselici gotovo sodelujejo „Liraši“, brez njihovega petja ne moremo si tu misliti prave zabave. Zato je naravno, da uživa to društvo toliko simpatij v prebivalstvu našega mesta, simpatij, katere so se pokazale tudi o priliki veselice, ki jo je priredil društven odbor dne 24. t. m. — Slavnostno ozaljšana dvorana čitalnična bila je polna najodličnejšega občinstva, katero je vse točke odobravalo z obilnim ploskom. Najbolj sta je naučila mešana zbor: „Slovan na dan“ (sopran-solo: gđc. I. Ozbičeva, alt-solo gđc. M. Čebulova) in „Na planine“ (bariton-solo g. Binter) in pa ženski osmospev: „Pesem gondolerjeva“. Vsi trije zbori morali so se ponavljati in povsod se je čula želja, da naj bi „Lira“ vedno bolj gojila petje te vrste, da naj bi odslej večkrat nego doslej imeli priložnost, da občudujemo milo petje naših domoljubnih pevk. — Prav zelo ugajali so tudi vsi glasbeni komadi za dvoje ceter (gospodičina M. Ozbičeva in gđc. Karolnikova) in gosli (g. F. Stele); najlepši se nam je zdel zadnji: „Serenada“, za take mehko-sentimentalne skladbe so citre posebno prikladno glasbeno orodje. — Da se je sestavil in izvršil tako zanimiv vspered, zato gre gotovo največja hvala društvenemu pevovodji g. Fr. Steletu. Vsakdo mora res občudovati njegovo uzorno požrtvovalnost in neumorno marljivost, s katero je vodil pevce, vodil koncert ter poleg tega še sodeloval pri godbi. — S prirejenim koncertom pokazalo je pevsko društvo „Lira“ pač jasno, kako vrlo da napreduje, kako malo da pogreša onega gospoda, kateri se je v društvenih zborih res že mnogokrat odlikoval s svojim glasom, kojega visokost pa je kakor teška mora ležala na društvu ter od njega odvracala druge pevce. — Po končanem vspredu začel se je krasen ples. Z nova je utrdil slavo pevskega društva, katero si je že v prejšnjih letih pridobilo glas, da je od njega prirejeni ples najsijajniši vseh Kamniških plesov. Le prehitro so nam minule lepe ure v krasni in veseli družbi in še le ko je najedenkrat prisvetil dan skozi okna, razšli smo se žalostni in veseli: žalostni, da je že minulo, veseli, da smo se sploh udeležili tako krasne slavnosti, katera nam vsem ostane v veselem spominu. — Predno sklenem, moram pač še tudi pohvalno omeniti domačega orkestra, ki je prav dobro izvršil prvo točko vspredu ter v občo zadovoljnost sviral potem tudi pri plesu. Res krepko se razvija pod spretnim vodstvom gosp. Filica in prav iz srca mora veseliti človeka videčega, da tudi ta stran glasbene umetnosti dobro napreduje v našem mesteci. —č.

Slavno vredništvo!

Opirajte se na tiskovni zakon, prosim da natisnete v Vašem prih. cen. listu sledeče:

V Slov. Nar. od 23/2 je bil dopis iz Novega mesta, kateri mene kot „neki Botschüts“ na mesto Božič v javnost postavlja in trdi da se jaz in moja soproga s posebnim odlikovanjem, za tukajšnje prihodne mestne volitve baviva.

na to izjavim:

I. da ni res da bi bil jaz kedaj pisavo svojega imena spremenil

II. da ni res da bi moja soproga, kedaj le ena beseda o prihodnih volitvah izrazila

III. da ni res da bi bil jaz kedaj za prihodne mestne, ali pa kake druge volitve agitoval.

Ako pa sem se jaz prilično predznal se spustiti v neki razgovor o tukajšnjih mestnih volitvah, mislim da imam jaz kot svobodni avstrijski državljan ki 300 na leto davka plačuje, tudi pravico, svoje pomislke izraziti, vsaj toliko kot oni čast: gosp. dopisnik, o katerem se ne ve če en krajcar davka plačuje, in svojo oliko in krepost s tem

osvituje da brez povoda napada mene in mojo progo, katere čast mi pač ni treba braniti, ter le po tem hrepeni da bi mu dale prihodne volitve za katere se celo merodajni krogi zdaj še prav malo zanimajo, ugodno priliko, dokazati svojo spretnost v žalenji mirnih meščanov

Franc Božič.

Rudolfovo 26. februarja. 1889.

„Matica Slovenska“.

LXXXII. odborova seja v sredo dne 20. febr. 1889.

(Dalje.)

Odbor vzame naznanje, da je „Matica“ izročila Vodnikov in Vilharjev zaklad dotičnima odsekom proti blagajnikovemu potrdilu, ter pritrudi prošnji odseka za nabiranje doneskov za Bleiweisov spomenik, da se ima spraviti hranilnična knjiga z dotičnimi nabranimi novci v „Matičini“ blagajnici.

„Matica“ je v zmislu odborovega sklepa izplačala brez zadržka nagrade pisateljem, korektorjem in tiskarnam. V tej zadevi ni nobenega zaostanka.

Predsednik se častno spominja pokojnega častnega kanonika g. A. Žuže († 1884), ki je volil „Matici“ svoto 100 gld., od katerih ji je c. kr. fin. prokuratura za Kranjsko po odračunjenih pristojbinskih stroških izplačala znesek 89 gld. 50 kr.

Odbor vzame na znanje naredbo o zvišanji gostaščine, po kateri se je bilo „Matici“ kot hišni lastnici tudi že ravnati.

Glede ponudbe o nakupu literarne zapuščine Žvabove odbor ne more prej sklepati, dokler je ne dobi v pregled in presojo.

Na ogled so računski sklepi za leto 1888, proračun za leto 1890 in račun o tujem premoženju. Po nekaterih podatkih blagajnika in I. podpredsednika vzame odbor s pritrjevanjem ugodno denarno stanje društveno na znanje.

„Matica“ izdaja letos za društvenike tri knjige, in sicer: 1. „Letopis za leto 1889“. Urednik mu bo zopet dr. Požar. Oblika in vsebina podobna lanski; obsegati ima krog 20 pól; tiskala ga bo „Narodna Tiskarna“. Rokopisov je že zadostno število ali poslanih, ali pa objavljenih. Uredniku se naroči, da skuša skrbeti za prijetno premembo v pisateljih in strokah. 2. „Dušeslovje; I. del., piše dr. Lampe. Knjiga bo obsegala 16—18 pól; tiskala jo bo „Katoliška tiskarna“. Določijo se ji stvarni in jezikovni presojevalci; in 3. „Erjavčevi pripovedni spisi“; II. del; uredil prof. Fran Levec. Oblika ista kot pri I. delu, obseg nekako 18 pól. Tiskala bo Miličeva tiskarna. Knjig bo tiskati po 2000 iztisov.

Razen tega se je posvetoval odbor o računu, po katerem naj se izvrši v 53. seji (17. februarja 1884) storjeni sklep, da se „Slovenska-laška slovnica“ izdaja s podporo po 1. paragrafu „Matičnih“ pravil. Dasi so nekateri zopet razodevali željo, naj se sprejme kot društvena knjiga, obveljal je po živahni razpravi proti predlogu književnega odseka nasvet, da se izdaja v 1000 natisih letos samo za prodaj in sicer v tiskarni Blaznikovi. Ali jo udje, kateri bi je želeli, dobé po nižji ceni vsled § 6., ali v zamenjo za katero drugo knjigo, to se odloči pozneje. Pisatelj je rokopis preosnoval popolnoma, kakor se je zahtevalo, in odbor si je v svesti, da se sodba o tem njegovem ukrepu odloži do časa, kadar pride knjiga na svetlo in se pokaže, kako se bode „Matici“ obnesla omenjena kupčija.

Vprašanje o vezavi društvenih knjig reši se v tem zmislu, da se imajo knjige v vezavo izročiti za letos zopet jednemu samemu knjigovezu. „Matica“ bo strogo gledala na to, da se delo povoljno izvrši.

Odbor vzame na znanje, da se je Kopitarjeva zadeva vsled nekaterih neugodnih občinskih razmer na Dunaji zopet zavlekla in se mora čakati poslednjega določila.

Po prizadevanji agitacijskega odseka se je ustanovilo, oživilo ali prenovilo več novih poverjeništev. Poverjeniki so postali gg.: župnik Pavlič za Kostanjevico z okolico; dekan Vesel za skupno Trnovsko dekanijo; kaplan Dekort za Brežice; trgovec Mejač za Kamniško okolico; ravnatelj in nadzornik Gabršek za Krško; župnik Podpoj za Planino; župnik Petrovič za Poljansko dolino; župnik in duh. svetnik Mesar za Bohinj; c. kr. okr. sodnik Jenčič za Zatičino z okolico; župnik Virant za Mokronoški in župnik Tavčar za Žužemperški okraj; župnik Špendal za Tržiški in trgovec Kos za Idrijski

okraj. Več poverjeništev se še snuje; dotični dogovori neso še končno dognani.

Zanimanje za društvo je precej živahno. Za leto 1888. plačalo je že 1427 letnikov, za l. 1889. pa 332. Letopisa za leto 1888 je le še 10 iztisov.

(Konec prih.)

Domače stvari.

— (Odlikovanje.) Finančni nadsvetnik pri finančnem ravnateljstvu v Trstu, g. Probus Fabricij, dobil je red železne krone 3. razreda.

— (Gospa Apolonija Deisinger,) posestnica in krčmarica v Škofji Loki, pristopila je podpornemu društvu za slovenske visokošolce na Dunaji kot podpornica, poslavši društvu pet goldinarjev. Srčna jej hvala!

— (Iz Št. Jurija pri Kranji) se nam poroča, da je dne 27. t. m. za Derbičevih časov dobro znaní Janez Masl umrl.

— („Sokolski dom“). Gospod inženier Oskar Smrekar, graditelj Ljubljanskega vodovoda, izrazil se je jako laskavo o gospodu Hraskega načrtu „Sokolskega doma“, rekoč, da bode to monumentalno poslopje, na katero bode lahko ponosna Ljubljana. O tej priliki poklonil je tudi za zgradbo „Sokolskega doma“ 200 goldinarjev.

— (Trgovska in obrtniška zbornica) preselila se je s prvega v drugo nadstropje v istej hiši.

— (Slovenskega učiteljskega društva „mala beseda“) obnesla se je prav dobro. Udeležencev bilo je dokaj. Program je v resnici ugajal. Posebno uplivala pa je na poslušalce Smetane-ouvertura iz „Prodane nevesta“, katero sta čveteroročno igrala na glasovirji gospoda dr. Gross in J. Majer. Po končanem sporedu zahvalil se je gospod predsednik na posebni prijaznosti gospodu dr. Grossu, ki je blagovoljno prevzel sotrud pri „mali besedi“. Gospod dr. Gross je poudarjal v odgovoru, da on vedno rad sodeluje ondu, kadar je zanimanje za češko godbo, ki je povsem dovršena in ni primerjati nemški godbi. Veseli ga, da se je jelo učiteljstvo pečati ž njo, ker je preverjen, da jo bode dalje širilo. Večer je le prekmalu minul. Upamo pa, da društvo napravi še mnogo jednacij zabav. — Pogrešali smo le par koleg, katere pa pričakujemo vsaj prihodnjik, ker menimo, da tudi oni pripadajo mej slovenske učitelje v Ljubljani.

— (Slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“) priredi pustno nedeljo dne 3. marca 1889. leta v prostorih čitalnične restavracije „Slavčevo maskarado“, pri kateri bode svirala vojaška godba. Začetek ob 7. uri zvečer. Ustop dovoljen je le proti izkazu vabila na dotično ime in sicer po teh cenah: Za člane po 30 kr., za nečlane preje kupljene ustopenice po 50 kr., zvečer pri blagajni 60 kr. Ustopnice se bodo dobivale v nedeljo 3. marca od 10.—12. ure dopoldne in od 2.—5. ure popoldne v čitalnični restavraciji.

— (Mladi zločinec.) Dvanajstletni Miha Mihelič ulomil je na I. mestni šoli v svojem razredu kateder ter vzel iz predala učitelju g. Josipu Travnarju 75 spričeval, katalog, nekaj peres in nekoliko drobiža. Storil je baje to iz same porednosti, kakor je pravil součencem. Spričevala in katalog razstrgal je na kosce. Šolsko vodstvo določilo mu je izključenje. Tu bi pač na mestu bila palica.

— (Narodna čitalnica Kranjska) priredi sijajni ples dne 3. marca 1889. Začetek ob 8. uri zvečer. Ustopnina neudom 50 kr. za osobo; udje so ustopenice proste. Odbor.

— (Postojnska čitalnica) priredi na pustno nedeljo dne 3. marca 1889. v hotelu pri „Ogerski kroni“ plesni venček, h kateremu si usoja najuljudneje vabiti. Začetek ob 1/28. uri zvečer.

— (Čitalnica Puljska) priredi v soboto dne 2. marca pevski večer s tombolo v svojih prostorih. Navadni društveni ples izostane za letos zaradi cesarjeviča Rudolfa smrti.

— (Vabilo k veselici,) katero priredi „Kmet. bralno društvo“ pri Sv. Luciji v nedeljo dne 3. marca 1889. Vspored: 1. Pesen: „Za dom“. 2. Nagovor prvosednika. 3. Pesen: „Oj z Bogom ti“. 4. Deklamacija: „Jeftejeva prisega“. 5. Pesen: „Istrijansko-hrv. koračnica“. 6. Dolgočasni govor. 7. Pesen: „Zrinski Frankopanka“. 8. „Pravo junastvo“, slika iz kmet. življenja. 9. Pesen: „Na straži“. 10. Tombola. Pri veselici sodelujejo Volčanski pevci. Po veselici domača zabava „ad libitum“. Začetek

točno ob 6. uri zvečer. Ustopnina za neude 20 kr. od osebe, družine udov 10 kr.; udje prosti. Kartele za tombolo po 10 kr. K obilni udeležbi vabi uljudno odbor.

— (Akademično društvo „Slovenija“ na Dunaji) ima v soboto dne 2. sušca t. l. VIII. svojo redno sejo s sledečim dnevnim redom: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo odborovo. 3. Slučajnosti. Lokal: Knaus' Restauration „zum Lothringer“, I., Kohlmarkt 24. Gostje dobro došli! K obilni udeležbi vabi odbor.

— (Nova iznajdba.) Gosp. profesor Belusic v Kopru izumil je stroj, s katerim je možno nadzirati izvoščake. Stroj, ki mu je ime „velocimeter“, zabelezuje natančno vsako vožnjo, število v vozu sedečih oseb in kako dolgo se vozijo. Tržaški izvoščaki so ta stroj za poskušnjo že uveli, prepričani smo, da si ga bodo tudi drugod hitro omislili, ker ž njim je gospodarju možno popolnoma točno nadzorovati, koliko oseb in kako dolgo je njegov služnik vozil.

— (Mlad krokodil,) dva čevlja dolg, ušel je iz neke menažerije na Reki in skočil v Rečino. Odslej ga še neso dobili, a krokodil bode izvestno poginil, ker pojde po vodi v morje.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 27. februarja. Začela se je glavna obravnava o državnem proračunu. Zglašeni 79 govornikov. Izmej Slovencev dr. Polkular, M. Vošnjak, Šuklje, dr. Gregorec, dr. Ferjančič in Klun. Najbrže bode samo Šuklje prišel k besedi. Prvi govoril Carneri, kakor že več let običajno. Za njim vitez Javorski, baron Scharschmid, dr. Herold in Lienbacher. Ob 4. uri popoldne seja končana.

Peterburg 27. februarja. V Batum dospelo odposlanstvo buharsko, sestojede iz 6 visokih dostojanstvenikov, ki imajo seboj zahvalno pismo emirjevo na carja za zgradbo železnice in dragocena darila. Odposlanstvo odputuje jutri v Peterburg.

Berolin 27. februarja. „Berliner Tagblatt“ javlja, da se je zakonska zveza mej ruskim prestolonaslednikom in hesensko princesinje Aliso razbila, ker je prestolonaslednik izjavil, da vzame le črnogorsko princesinjo Eleno, ali pa nobene. Car potem odredil, da se stvar odloži za dve leti. Princesinja Elena je še le 16 let stara.

London 27. februarja. V Parnellovem odseku objavil Webster, da je Pigott poslal iz Pariza pismo, v katerem oporeka trditev, da bi bila dotična pisma res Parnellova in obžaluje, da so se pisma objavila. Parnell potem prisegel, da pisem on ni podpisal.

Razne vesti.

* (Princ Battenberg) hoče baje ustopiti v vojsko avstrijsko in bode dobil poveljstvo jednega polka. Dosedaj je bil v neaktivnem stanu drugi polkovnik šestega dragonskega polka, kateremu je bil imejitelj oče njegov. Če princ ustopi v avstrijsko vojsko, bode se gotovo stalno nastanil v Avstriji.

* (Cesarica Friderik) podedovala je za pokojno vojvodinjo Galliero 10 milijonov frankov. Nemški veleposlanik, grof Münster, je že prevzel v Parizu dedščino. Vojvodinja se je bila razprla z orleansko kraljevo rodbino in ni imela boljše prijateljice od soproge pokojnega cesarja Friderika.

* (Dobri dohodki časnikarjev.) Pariški list „Figaro“, ki je lani izhajal v 82.000 izvodih, imel je čistega dobička 2,221.637 frankov in 88 centimov. List je lastnina akcijske družbe. Po pravilih dobé trije vodje lista, Magnard, Peruvier in Rodays, vsak po 9% od dobička, torej vsak 200.000 frankov. Zares redki so uredniki in časniški administratorji s tako dobro plačo.

* (Oropan brzovlak.) Iz Novega Yorka se javlja: Ko je Novoyorški brzovlak te dni ostavil postajo Piksleysko v Kaliforniji, skočilo je petero mož na stroj ter prisililo strojevodjo, da je na sredi železnične proge ustavil vlak. Nepoznati lopovi oropali so potem poštni voz in odnesli poštnih pošiljatev, vrednih 100.000 dolarjev.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Poslano.

Neizogibljivo! S to besedo začenja se anonsa v današnji številki, katera priporoča novo, po slavnem zdravniku dr. Pinkas-u izumljeno sredstvo, Roborantium (lase ustvarjajoča tekočina), katero je pri izpadanju las, pleših, golobradcih in osivelih že neverjetno mnogo koristilo in doslej v svojih uspehih ni bilo še doseženo. Nečemo na dolgo in široko razkladati ter hvalisati to iznajdbo, kakor bi zaslužila, temveč opozarjamo p. n. čitatelje na dotično anonso in priporočamo poskusiti s tem sredstvom. Ako ne bi imelo uspeha, pripravljen je izumitelj denar brez ugovora povrniti.

XXXXI. izkaz

doneskov za spomenik pokojnega dr. Janeza viteza Bleiweisa-Trsteniškega.

Po sklepu računa, naznanjenega v odborovi seji dne 24. januarja 1888., znašajo dohodki do omenjenega dne z uštetimi, od v kranjski hranilnici na knjžico št. 123.707 naloženega denarja do konca leta 1888. doteklimi obresti vred 2400 gld. 32 kr.

Prečastiti gospod Josip Maru, c. kr. profesor in častni kanonik v Ljubljani	5	"	"
Prečastiti gospod Andrej Pipan, župnik na Polici pri Višnji Gori	2	"	"
Gospod Leopold Urbas, c. kr. rudniški uradnik v pokoji v Idriji	5	"	"
Skupaj	12	"	32

V Ljubljani, dne 18. februarja 1889.

Luka Robič,
blagajnik.

Tujci:

26. februarja.

Pri **Maličih:** Karg z Dunaja. — Ziegler, Mezhaneck, Steinmayer, Srobach, Brüll, Strigl, Löffler z Dunaja. — Covacic iz Gorice. — Gaberšek iz Krškega. — Baldof iz Gradca. — Müller iz Remšenika. — Hahn iz Stockeraua. —
Pri **Sionu:** Ritter iz Poznanoveca. — Tauscher, Almoslino z Dunaja. — Slibar iz Sele. — Gramlik iz Dunaja.
Pri **južnem kolodvorn:** — Röhner iz Berna.

Umrli so v Ljubljani:

26. februarja: Ludmila Kvas, čevljarjeva hči, 1 mes., Mestni trg št. 10, za oslabljenjem. — Marija Klopčič, uradnega sluga žena, 38 let, Rimska cesta št. 20, za jetiko.

27. februarja: Franca Peternel, delavka, 95 let, sv. Petra cesta št. 48, za jetiko. — Urša Bahovec, posestnikova hči, 30 let, Florjanske ulice št. 9, za jetiko. — Ivan Kušar, trgovčev sin, 8 let, Vegove ulice št. 6, za kronič. plućnim katarom.

V deželnej bolnici:

24. februarja: Apolonija Pečnik, gostija, 56 let, za razširjenjem srca

25. februarja: Primož Sešek, delavec, 45 let, za vnetjem pluć.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Morkina v mm.
27. febr.	7. zjutraj	726.2	— 3.2° C	brezv.	obl.	6.60
	2. popol.	724.7	— 2.8° C	sl. jz.	obl.	
	9. zvečer	724.5	— 0.6° C	brezv.	obl.	snega.

Srednja temperatura — 0.3°, za 1.6° pod normalom.

Dunajska borza

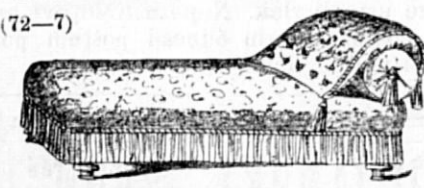
dne 28. februarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 83.80	gld. 83.65
Srebrna renta	83.90	84. —
Zlata renta	111.45	111.45
5% marcna renta	99.40	99.55
Akcije narodne banke	886. —	887. —
Kreditne akcije	312.75	313.25
London	121.20	121.20
Srebro	—	—
Napol.	9.58	9.57 1/2
C. kr. cekini	5.68	5.67
Nemške marke	59.15	59.15
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	139 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	182
Ogerska zlata renta 4%	102	25
Ogerska papirna renta 5%	94	40
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	75
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	123
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122	50
Kreditne srečke	100 gld.	185
Rudolfove srečke	10	22
Akcije anglo-avstr. banke	120	132
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	235	—

Jedina tapecirarska kupčija v Ljubljani.

ANTON OBREZA
v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4.

priporoča okusno in trdno narejene žimnice, modroce na peresih, divane, stole, otomane, garniture za salone, jedilne sobe in spalnice; dekoracije za sobe, dvorane in cerkve. — Moje delo in blago, katero rabim, je priznано dobro in brezhibno, kar gotovo pričča moja razstava v Rudolfinumu, in stojim z ozirom na nizke cene izven konkurence. — Priporočam pa vsem resnim kupcem, da zahtevajo moj ilustrovani cenik in uzorec blaga, kar razpošiljam zastoj in franko.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

Potrjim srecem naznanjamo podpisani vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je naš preljubljeni sinček, oziroma bratec

IVANEK

po dolgej, mučnej bolezni, danes v jutro ob 8 1/4. uri, v 8. letu svoje starosti, mirno v Gospodu zaspal. (159)

Truplo predrazega nepozabnega bode se blagoslovilo v petek dne 1. sušca t. l. ob 5. uri popoldne na domu, Vegove ulice št. 6, ter potem prepeljalo na pokopališče pri sv. Kristofu.

V Ljubljani, dne 27. svečana 1889.

Josip in Berta Kušar, roditelja.

Josip, Anton, Berta, Ana, Ivanka, brata, sestre.

Posebni parte se ne izdajajo.

Malo posestvo

ne daleč od Celja (hiša, vrt in 3 orala zemljišč), za penzioniste, vrtnarje ali tudi za kako šolo pripravno, proda se za 4700 gld. — Kaj več pove lastnik, št. 15 v Babni pri Celji. (151—2)

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

je izšla knjiga:

Otci in sinovi.

Roman.

Ruski spisal J. S. Turgenjev. Preložil Ivan Gornik. Mala 8°, 357 strani. Cena 50 kr., po pošti 55 kr.

Učenca,

starega 13—16 let, ki zna slovensko in nemško, vsprejmeta takoj v svojo špeciarijsko in galanterijsko prodajalnico

(154—2)

J. & G. Jelovšek na Vrhniki.

BLAGAJNE

rabljene in nove po ceni samo pri S. BERGER-ju, Dunaj, Graben, Bräunerstrasse 10. (58—8)

L. Luserjev obliž (flašter) za turiste.

Gotovo in hitro uplivaajoče sredstvo proti kurjim ocesom, žuljem, tako imenovani trdeji koži na podplatih in petah proti bradovicam in vsem drugim trdim izraskom kože. — Uspeh zajamčen. — Cena skatljici 60 kr. a. v.

Glavna razpošiljalnica: **L. Schwenk-ova lekarna** v Meidlingu pri Dunaji.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Svoboda, U. pl. Trnkoczy; v Rudolfovem D. Rizolli; v Kamniku J. Močnik; v Celovcu A. Egger, W. Thurnwald, P. Birnbacher; v Brezjah A. Aichinger; v Trgu na Koroškem C. Manner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Wolfsbergu A. Huth; v Gorici G. B. Poutoni; v Kranju K. Šavnik.

Ta obliž dobiva se le v jednej velikosti po 60 kr.

Pristen samo, če inata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; tedaj naj se pazi in odločno zahteva: „L. Luserjev obliž (flašter) za turiste“. (23—5)

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“.

Sadna drevesa!

V. VERŠEC

I. južnoštajerska vrtarija za rože in sadno drevje na Bizeljškem pri Brezicah (Rann)

priporoča svojo veliko zalogo

lepih močnih dreves, najboljši sad za trgovino, kakor tudi najlepših rož in mnogovrstnih cepičev i. t. d.

ceneje, kakor kjer si bodi drugod. — Cenike pošilja franko. 148—2

Izvleček ola za sluh

c. kr. sek. zdravnika dr. Schipek-a, ki ga priznavajo mnoge avtoritete že mnogo let radi ugodnega učinka, ker ozdravi vsako neprirojeno gluhost, naglušnost, šumenje po ušesih in vsako bolezen ušes. Z nakazilom, kako rabiti, velja 1 gld. 50 kr. in se dobiva v glavni zalogi Frana Giacomelli-ja, Wien, Fünfhaus, Stadiongasse 1. (781—16)

Takoj delujoče.

Uspeh zajamčen.

Neizogibljivo!

Denar dobi vsaki takoj povrnen, pri katerem ostane moj sigurno delujoči

ROBORANTIUM

(brado ustvarjajoče sredstvo)

brez uspeha. Ravno tako sigurno pri plešah, izpadih in osivelih lasih. Uspeh po večkratnem močnem utrenji zajamčen. Pošilja v steklenicah po 1 gld. 50 kr. in v steklenicah za poskus po 1 gld.

J. Grolich v Brnu.

V Ljubljani se dobiva pri g. Edvardu Mahr-u; v Trstu A. Praxmarer, P. Prendini; v Gorici lekar C. Cristof-foletti; v Reki lekar J. Gmeiner; v Celji Ed. Pellé; v Mariboru J. Martinz; v Gradcu: Kasp. Roth, Murplatz 1.

Tam se tudi dobi:

Eau de Hébé, orjentalno lepotilno sredstvo, ki nareja nežnost, belino in obilnost telesa, odstranjuje pege in lase — cena 85 kr.

Ni sleparija!

(651—10)

Brnsko sukno

za elegantne

pomladanske in poletne obleke

v odrezkih po 3-10 m, to je po 4 Dunajske vatlje vsak odrezek, kateri stane

gld. 4.80 iz fine
gld. 6. — iz finejše
gld. 7.75 iz jako fine
10.50 iz najfinejše

pristine ovčje volne.

Nadalje blago za ogrtače, s svilo pretkano grebenasto sukno, letni loden, blago za livreje, blago iz sukanca, ki se sme prati, fino in najfinejše črno sukno za salonske obleke i. t. d. i. t. d. razpošilja proti povzetju zneska kot realna in solidna dobro znana (106—5)

zaloga sukna

SIEGEL-IMHOF v BRNU.

Izjava: Vsak odrezek je 3-10 m dolg in 136 cm širok, torej zadostuje za celo moško obleko. Tudi se pošlje vsacega blaga toliko metrov, kolikor kdo želi. Jamči se, da se pošlje ravno tako blago, kakor se izbere uzorec.

Uzorec zastoj in franko.

Odlikovano: v Londonu, Parizu (v Italiji), Budimpešti, Košicah, Pragi, Taboru, Černovicah itd. itd.

Pozornosti vredno za trgovce!

Ponujam za postni čas svoj

I^a Liptovski jesenski ovčji sir

v lesenih skatljah po 10 do 70 K. — Pri 100 K 10% tara, netto cassa, od Liptó-Rosenberg. — Nadalje

1 poštna skatlija

I^a Liptovskega jesenskega ovčjega sira

1 poštna skatlija

I^a Lipt. karpatskega surovega masla

brez stroškov na vsako poštno postajo. — Priporočujoč se za mnoge naročbe z velespoštovanjem

Prva Liptovska parna sirarija

Peter Makovicky.

Liptó-Rosenberg, Gor. Ogersko.

(122—3)

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.